

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 04 0 U 017262 26 U
Zenica, 20.05.2026. godine

Kantonalni sud u Zenici po sudiji Ahmetović Hilmi uz sudjelovanje zapisničarke Mandžuka Jasmine u upravnom sporu tužitelja B. M. iz K., zastupan po punomoćniku advokatu Imamović Edinu iz Zenice, protiv rješenja tuženog organa Ministarstva za prostorno uređenje, promet i komunikacije i zaštitu okoline Ze – do kantona broj 12-19-87/25 od 01.04.2026. godine u predmetu inspeksijskog nadzora, odlučujući o tužbi od 13.04.2026. godine, donio je dana 20.05.2026. godine slijedeću

PRESUDU

TUŽBA SE ODBIJA KAO NEOSNOVANA.

Obrazloženje

Tužitelj B. M. iz K., zastupan po punomoćniku advokatu Imamović Edinu iz Zenice podnio je dana 13.04.2026. godine Kantonalnom sudu Zenica tužbu kojom pokreće upravni spor protiv rješenja tuženog organa Ministarstva za prostorno uređenje, promet i komunikacije i zaštitu okoline Ze – do kantona broj 12-19-87/25 od 01.04.2026. godine kojim je odbijena kao neosnovana žalba od 24.04.2025. godine podnesena protiv rješenja Građevinskog inspektora Stručne službe za poslove općinskog načelnika Općine Kakanj – Odsjek za inspekcije broj 02/10-19-1235/23-84 od 08.04.2025. godine, a kojim rješenjem je tužitelju naloženo da u roku od 30 dana od dana prijema rješenja o svom trošku izvrši uklanjanje bespravno izvršene dogradnje i nadogradnje postojećeg stambenog objekta i sagrađenog pomoćnog objekta u ulici Bratstva i Jedinstva broj 201 Općina Kakanj i da o tome obavijesti ovaj organ, a u koliko ne postupi u ostavljenom roku da će se pristupiti prisilnom izvršenju rješenja putem drugog lica o trošku subjekta nadzora i da subjekt nadzora nema pravo na naknadu štete zbog prisilnog uklanjanja ili postupanja po naređenju.

U svojoj tužbi tužitelj navodi da u obrazloženju rješenja nedostaje potpuno obrazloženje utvrđenih činjenica koje su prethodile donošenju ovakvog dispozitiva rješenja, te da samo fragmentarno i paušalno se navodi zbog čega je doneseno ovakvo rješenje te da je isto manjkavo jer nema obrazloženja za bitne odluke koje su donesene ovim rješenjem i da se obrazloženje svodi na pozivanje nepostupanja po prvostepenom rješenju, te da se tužitelj i žalio da ne bi morao postupiti po navedenom rješenju.

Nadalje tužitelj citira odredbu člana 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima te ukazuje na pravo na pravično suđenje, te citira odredbu člana 5. Zakona o upravnom postupku odnosno

načelo zaštite prava građana i zaštite javnog interesa kao i odredbu člana 6. Zakona o upravnom postupku odnosno načelo efikasnosti.

Tužitelj navodi u pogledu činjeničnog stanja da je predmetna nekretnina kupio 60-tih godina i na njoj dobio odobrenje za građenje i da se radi o parceli koja nije urbanističkim planom zabranjena za gradnju i da se na istoj već decenijama nalazi objekat i da se ne radi o novoizgrađenom objektu već o rekonstrukciji i nadogradnji postojećeg, te da je nadogradnja i rekonstrukcija izvršena 1998 godine, dakle prije više od 20 godina i to na vlasništvu tužitelja i da takav objekat predstavlja njegov jedini dom koji je zaštićen Ustavom BIH i Evropskom konvencijom o ljudskim pravima.

U daljem toku tužbe tužitelj ukazuje na Ustav BIH i na katalog prava iz stava 2. člana 3. Ustava BIH, te ukazuje na član 8. Evropske konvencije o ljudskim pravima kojim članom je propisano pravo na poštivanje privatnog i obiteljskog života te da svako ima pravo na poštovanje svog privatnog i obiteljskog života, doma i prepiske i da se radi o nepovredivosti doma tužitelja.

Pored toga tužitelj ukazuje na član 58. Zakona o stvarnim pravima koji regulira sticanje vlasništva dosjelošću, te ističe da je kompletno obrazloženje uvod dispozitiv i pouka o pravnom lijeku napisan samo na dvije stranice, a pored toga tužitelj ponovno citira odredbu člana 5. i 6. Zakona o upravnom postupku te smatra da ovakvim nezakonitim rješenjima upravnih organa su povrijeđena prava tužitelja po svim navedenim zakonima te po Ustavu BIH i Evropskoj konvenciji o ljudskim pravima.

Zbog svega naprijed navedenog tužitelj predlaže Kantonalnom sudu Zenica da donese presudu kojom će uvažiti tužbu tužitelja, poništiti osporeno rješenje tuženog organa kao i prvostepeno rješenje.

Dopisom broj 12-19-87/25 od 12.05.2026. godine tuženi organ je dao odgovor na tužbu u kojem navodi da u svemu ostaje kod donijetog drugostepenog rješenja i navoda iznesenih u istom, te predlaže Kantonalnom sudu Zenica da donese presudu kojom će predmetnu tužbu odbiti kao neosnovanu.

Uz odgovor na tužbu tuženi organ je ovome sudu dostavio sve spise koji se odnose na ovaj predmet radi odlučivanja po tužbi od 13.04.2026. godine.

Ocjenjujući pravilnost i zakonitost osporenog akta tuženog organa, kao i rješenja prvostepenog organa od 08.04.2025. godine u granicama zahtjeva iz tužbe sukladno odredbama člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, sud nalazi da su i prvostepeni organ, a i tuženi organ donijeli pravilna i na zakonu zasnovana rješenja koja se temelje na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju te pravilno izvedenom zaključku u pogledu činjeničnog stanja, na koje činjenično stanje su upravni organi pravilno primijenili odredbe člana 161. stav 1. tačka a) i odredbu člana 116. Zakona o prostornom uređenju i građenju (Službene novine ZDK, broj 17/23), pri čemu sud nalazi da upravni organi u postupcima donošenja svojih rješenja nisu počinili nikakve bitne povrede odredaba upravnog postupka, odnosno nije povrijeđeno načelo materijalne istine niti načelo zaštite prava građana zaštite javnog interesa niti načelo efikasnosti iz članova 5., 6. i 7. Zakona o upravnom postupku, niti je ovakvim rješenjima došlo do povrede prava tužitelja na pravično suđenje iz člana 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima, niti je povrijeđeno pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života iz člana 8. Evropske konvencije o ljudskim pravima, niti je povrijeđeno bilo koje drugo Ustavom BIH i Evropskom konvencijom o ljudskim pravima zagantovano pravo tužitelja.

Odlučujući o tužbi od 13.04.2026. godine sud nalazi da je ista neosnovana, radi čega je i odlučeno kao u izreci ove presude sukladno odredbi člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

Iz stanja spisa dostavljenih ovome sudu proizilazi da je građevinski inspektor nakon izvršenog inspekcijskog nadzora na dan 30.08.2023. godine donio rješenje broj 02/10-19-1235/23-310 od 01.09.2023. godine kojim je tužitelju naloženo da u roku od 30 dana od dana prijema rješenja o svom trošku otkloni utvrđene nepravilnosti odnosno da pribavi rješenje o urbanističkoj saglasnosti, odnosno odobrenje za građenje za bespravno izvršenu dogradnju i nadogradnju postojećeg stambenog objekta i urbanističku saglasnost za izgrađeni pomoćni objekat u ulici Bratska i Jedinstva broj 201 u Kaknju.

Nakon donošenja navedenog rješenja prvostepeni organ je dana 28.09.2023. godine donio zaključak o prekidu postupka vezano za izvršenu bespravnu dogradnju i nadogradnju postojećeg stambenog objekta i izgradnju pomoćnog objekta, te da tužitelj protiv rješenja od 01.09.2023. godine i zaključka od 28.09.2023. godine nije ulagao žalbu drugostepenom organu na koju je imao pravo prema pravnoj pouci navedenoj u istim aktima.

U ponovnom postupku inspekcijskog nadzora na dan 07.04.2025. godine postupajući građevinski inspektor prvostepenog organa je utvrdio da tužitelj kao subjekt nadzora nije postupio po rješenju od 01.09.2023. godine i nije pribavio odobrenje za građenje za dogradnju i nadogradnju postojećeg stambenog objekta kao i urbanističku saglasnost za pomoćni objekat te da se prekinuti postupak nastavlja iz razloga što je u međuvremenu Službe za privredu, urbanizam i zaštitu okoline prvostepenom organu dostavila rješenje broj 04/1-19-4313/23 od 16.12.2024. godine kojim je odbijen zahtjev tužitelja za izdavanje urbanističke saglasnosti za izvršenu rekonstrukciju, nadogradnju i dogradnju sagrađenog stambenog objekta i za sagrađeni pomoćni objekat te dovršenje preostalih radova na istim u naselju Povezice Općina Kakanj.

Nakon obavljenog ponovnog inspekcijskog nadzora 07.04.2025. godine i nakon što je prvostepeni organ zaprimio citirano rješenje Službe za privredu, urbanizam i zaštitu okoline od 16.12.2024. godine isti je donio novo rješenje od 08.04.2025. godine kojim je naloženo tužitelju kao subjektu nadzora da o svom trošku izvrši uklanjanje bespravno izvršene dogradnje i nadogradnje postojećeg stambenog objekta i sagrađenog pomoćnog objekta u ulici Bratska Jedinstva broj 21 u Kaknju, pri čemu je prvostepeni organ naveo da tužitelj nije postupio po ranije donesenom rješenju broj 02/10-19-1235/23-310 od 01.09.2023. godine, odnosno nije pribavio urbanističku saglasnost i odobrenje za građenje kako je to naloženo rješenjem od 01.09.2023. godine, te kako se radi o bespravno izvršenoj dogradnji i nadogradnji postojećeg stambenog objekta i sagrađenog pomoćnog objekta, odnosno bez prethodno pribavljene urbanističke saglasnosti i odobrenja za građenje prvostepeni organ je primijenio odredbe člana 158. i 160. stav 1. tačka a) Zakona o prostornom uređenju i građenju jer je odredbom člana 161. stav 1. tačka a) istog Zakona propisano da inspektor ima pravo i dužnost rješenjem narediti investitoru da o svom trošku izvrši uklanjanje građevine ili njenog dijela ili otklanjanje posljedica izvršenih zahvata u prostoru i uspostavi prijašnje stanje ako se građevina gradi, odnosno rekonstruiše ili je izgrađena bez odobrenja za građenje ili se gradi odnosno rekonstruiše suprotno izdatom odobrenju za građenje, te je ovakav zaključak prvostepenog organa pravilan i u skladu sa odredbom člana 116. Zakona o prostornom uređenju i građenju kojom odredbom je propisano da je investitor dužan pribaviti odobrenje za građenje ako namjerava izvrši rekonstrukciju, dogradnju ili nadogradnju postojeće građevine, kao i za rušenje postojeće građevine i izgradnju zamjenskog objekta.

Dakle, kada se ima u vidu pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje prvostepenog organa koje se odnosi na izvršenu bespravnu dogradnju i nadogradnju postojećeg stambenog objekta i sagrađenog pomoćnog objekta vlasništvo tužitelja, te da je tužitelju rješenjem od 01.09.2023. godine naloženo pribavljanje rješenja o urbanističkoj saglasnosti odnosno odobrenje za građenje, te da tužitelj u ostavljenom roku nije pribavio urbanističku saglasnost niti odobrenje za građenje jer je rješenjem Službe za privredu, urbanizam i zaštitu okoline Općine Kakanj od 16.12.2024. godine odbijen njegov zahtjev, te da nema niti odobrenje za građenje niti urbanističku saglasnost za navedene radove, to sud nalazi da prvostepeni organ izvodi pravilan zaključak o tome da je valjalo tužitelju naložiti uklanjanje bespravno izvršene dogradnje i nadogradnje postojećeg stambenog objekta i sagrađenog pomoćnog objekta što je u potpunosti u skladu sa odredbama člana 116., 158. i 161. stav 1. tačka a) Zakona o prostornom uređenju i građenju (Službene novine ZDK, broj 17/23), odnosno sud nalazi da je prvostepeni organ svoje rješenje temeljio na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju, te pravilno izvedenom zaključku u pogledu činjeničnog stanja uz pravilnu primjenu odredaba Zakona o prostornom uređenju i građenju, kao i da ovakvim rješenjem nije povrijedio pravila upravnog postupka odnosno načelo materijalne istine, načelo efikasnosti i načelo zaštite prava građana i zaštite javnog interesa iz članova 5., 6. i 7. Zakona o upravnom postupku, te da nije došlo do nepravilne primjene materijalnog prava, niti je došlo do povrede Ustavom i Evropskom konvencijom zagarantovanih prava tužitelja a prije svega prava na dom i prava na poštivanje privatnog i obiteljskog života kao i prava na pravično suđenje kako to tužitelj neosnovano navodi u svojoj tužbi.

U postupku ocjene pravilnosti i zakonitosti osporenog akta tuženog organa sud nalazi da je i tuženi organ u postupku odlučivanja po žalbi tužitelja izjavljenoj protiv rješenja prvostepenog organa od 08.04.2025. godine donio pravilno i na zakonu zasnovano rješenje kojim žalbu tužitelja odbija pravilno zaključujući da ista nije osnovana, pri čemu je tuženi organ pravilno zaključio da je činjenično stanje u ovom upravnom predmetu pravilno i potpuno utvrđeno te pravilno primijenjene odredbe materijalnog prava, a pored toga tuženi organ je u obrazloženju svog rješenja dao valjane razloge o svim navodima tužitelja iz njegove žalbe.

Naime, iz obrazloženja osporenog rješenja jasno proizilazi da tuženi organ elaborirano činjenično stanje u ovom upravnom predmetu pravilno prihvata kao pravilno i potpuno utvrđeno te ukazuje na kompletan tok upravnog postupka i donošenje prvog rješenja od 01.09.2024. godine, zatim pravilno ukazuje i na rješenje Službe za privredu, urbanizam i zaštitu okoline Općine Kakanj broj 04/1-19-4313/23 od 16.12.2024. godine, te također ukazuje i na podnesenu žalbu tužitelja protiv rješenja od 16.12.2024. godine i na rješenje tuženog organa broj 12-19-10/25 od 20.02.2025. godine kojim je odbijena kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv navedenog rješenja, te u pogledu tako ocijenjenog činjeničnog stanja i tuženi organ pravilno primjenjuje odredbe člana 116. i 161. stav 1. tačka a) Zakona o prostornom uređenju i građenju.

Pored navedenog tuženi organ u obrazloženju svog rješenja daje jasne i nedvosmislene odgovore na sve navode iz žalbe koje se odnose na povredu prava na dom, ukazujući da prvostepenim rješenjem se ne osporava pravo vlasništva tužitelja pa zbog toga niti pravo na dom, i pri tome pravilno ukazuje na odredbu člana 17. Zakona o stvarnim pravima (Službene novine FBiH, broj 66/13), te na odredbu člana 3. stav 2. istoga Zakona, pa na osnovu svega naprijed navedenog sud je zaključio da je osporeno rješenje tuženog organa pravilno i na zakonu zasnovano te da istim rješenjem niti tuženi organ nije počinio nikakve bitne povrede pravila upravnog postupka, odnosno nisu počinjene povrede načela materijalne istine, načela zaštite

prava građana i zaštite javnog interesa kao i načela efikasnosti, a također nije došlo do nepravilne primjene materijalnog prava, niti je ovakvim rješenjem povrijeđeno pravo tužitelja na dom te pravo na pravično suđenje kao i pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života, u kojem pogledu je tuženi organ dao jasne i valjane razloge u obrazloženju svog rješenja, čime je tuženi organ postupio i u skladu sa članom 242. stav 2. i 207. stav 2. Zakona o upravnom postupku.

Odlučujući o tužbi od 13.04.2026. godine sud nalazi da je ista u cijelosti neosnovana, odnosno tužitelj neosnovano u svojoj tužbi ukazuje na netačno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, te na povrede odredaba upravnog postupka i pogrešnu primjenu materijalnog prava.

U pogledu navoda tužitelja o netačno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju tužitelj samo u svojoj tužbi navodi da je predmetnu nekretninu kupio prije 60 godina i da je na njoj dobio odobrenje za građenje te da se na istoj već decenijama nalazi objekat i da se ne radi o novoizgrađenom objektu već o rekonstrukciji i nadogradnji koja je izvršena 1998. godine što znači dakle prije 27 godina, te da tužitelj ima pravo vlasništva te da je taj objekat njegov dom, a pri čemu niti jednim navodom ne osporava niti rješenje prvostepenog organa niti rješenje tuženog organa o tome da je tužitelju naloženo uklanjanje bespravno izvršene dogradnje i nadogradnje postojećeg stambenog objekta i sagrađenog pomoćnog objekta, u tom pogledu tužitelj nije ponudio bilo kakve nove činjenice niti nove dokaze o tome da je postupio po ranijem rješenju od 01.09.2023. godine a nasuprot tome prvostepeni organ je pribavio rješenje Službe za privredu, urbanizam i zaštitu okoline Općine Kakanj od 16.12.2024. godine kojim je odbijen zahtjev tužitelja za izdavanje urbanističke saglasnosti za izvršenu rekonstrukciju, nadogradnju i dogradnju sagrađenog stambenog objekta i za sagrađeni pomoćni objekat, što znači da tužitelj nije doveo u pitanje ovako utvrđeno činjenično stanje prvostepenog organa, niti je na takav način doveo u pitanje pravilnu primjenu odredaba Zakona o prostornom uređenju i građenju, jer je prema ocjeni ovoga suda nesporno utvrđeno da je tužitelj izvršio rekonstrukciju, nadogradnju i dogradnju sagrađenog stambenog objekta i izgradio pomoćni objekat a da za iste nije pribavio niti urbanističku saglasnost niti odobrenje za građenje.

Zbog navedenog sud nalazi neosnovanim navod tužitelja koji se odnosi na nepravilno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje.

Pored navedenog sud nalazi neosnovanim i navode tužitelja kojima ukazuje na načelo zaštite prava građana i zaštite javnog interesa kao i na načelo efikasnosti iz članova 5. i 6. Zakona o upravnom postupku jer se iz osporenih rješenja nedvojbeno zaključuje da su upravni organi u ovom upravnom predmetu u svemu postupali u skladu sa odredbama Zakona o upravnom postupku te odredbama Zakona o prostornom uređenju i građenju i da donošenjem ovakvih rješenja nisu povrijedili pravo tužitelja na dom, niti je došlo do povrede prava na poštovanje privatnog i obiteljskog života i doma i prepiske, te da na ovakav način nije niti povrijeđeno niti ugroženo pravo tužitelja na pravično suđenje kako to tužitelj neosnovano navodi u svojoj tužbi.

Nadalje, sud nalazi neosnovanim pozivanje tužitelja na odredbe Zakona o stvarnim pravima iz razloga što niti prvostepeni organ, a niti tuženi organ svojim rješenjima ni na koji način nisu ugrozili niti povrijedili pravo vlasništva tužitelja nad navedenom nekretninom i objektima na kojima je vršio dogradnju i nadogradnju stambenog objekta i novoizgrađeni pomoćni objekat, pri čemu tuženi organ pravilno ukazuje na član 3. stav 2. Zakona o stvarnim pravima koja se odnosi na pravo građenja iz člana 14. stav 2. Zakona o stvarnim pravima.

U pogledu pogrešne primjene materijalnog prava tužitelj u svojoj tužbi nije ukazao na povrede odredaba Zakona o prostornom uređenju i građenju, te ostaje neobrazloženo na koju pogrešnu primjenu materijalnog prava je tužitelj mislio kada je osporavao tužbom i rješenje prvostepenog organa, a i rješenje tuženog organa.

Na osnovu svega naprijed iznesenog sud nalazi da su neosnovani navodi tužitelja iz njegove tužbe o povredi pravila upravnog postupka, netačno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju i pogrešnoj primjeni materijalnog prava te o povredi Ustavom i Evropskom konvencijom o ljudskim pravima zagarantovanih prava, niti je navodima iz svoje tužbe doveo u pitanje pravilnost i zakonitost osporenih upravnih akata, iz kojih razloga sud nalazi da je predmetna tužba neosnovana, radi čega je i odlučeno kao u izreci ove presude sukladno odredbi člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

Zapisničarka

Mandžuka Jasmina

Sudija

Ahmetović Hilmo

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.